

БОГОРОДИЧКА

На Боянчо С. Данаиловъ

Света Богородичке мѣничка,
Свата богородичке небѣсна,
отъ сребро е твоята ржичка,
а пѣкъ ти си цѣлата чудесна!

Боже чедо държишъ на коляно,
а звездата Витлеемска грѣе,

и ти пѣятъ коледари рано,
и земята цѣлата ти пѣе!

Само ти ситжжна—за какволи?
Нали ти е чедото мѣничко?
Всичко днеска на него се моли,
Свѣтла майко, тинебесна птичко!

Дора Габе

ЗЛАТНАТА РЖИКА НА СВЕТА БОГОРОДИЦА

Вървѣли по пѣтя за града
дяволътъ и селянинътъ, черни-
почернѣли въ лицето, като из-
горѣлъ хлѣбъ.

Дяволътъ почернѣлъ отъ
ядъ, а човѣкътъ отъ грижи.

Дяволътъ мислѣлъ какво зло
да направи на човѣка. А се-
лянинътъ мислѣлъ за болното
си момченце. Той го билъ оста-
вилъ на Божията майка. От-
давна била умрѣла стопанката
на този добъръ селянинъ, като

му оставила петъ момчета, отъ
които останало това послед-
ното, болно въ кѣщи. Дру-
гитѣ — черниятъ дяволъ
уморилъ подиръ майка имъ.
Билъ на пѣтъ да умори и пе-
тото момче. Но надъ леглото
му висѣла и го пазѣла жълта,
блѣскава икона на Божията
майка. Дяволътъ никога не
можелъ да свали, безъ човѣш-
ка помощъ, тая икона. Затова,
когато бащата взелъ послед-